

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Joi'a si Duminec'a.

Prețulu abonamentulu:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28. franci.

Anulu **XLI.**

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiecare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retrimitu.

Nr. 49.

Joi, 4 Iuliu 22 Iuniu

1878.

Romani'a inaintea Congressului.

Brasiovu, 3 Iuliu 1878.

Altaeri in fine Congressulu a luat in des-
latere si cestiunea Basarabiei. In siedinti'a ple-
nara de Sambata, in care delegatii greci au fostu
ascultati pentru prim'a-ora asupr'a dorintieloru
poporulu grecescu, Congressulu a decisu, ca se fia
invitati pe Luni si reprezentantii Romaniei spre a
aspune cererile natiunei romane.

Gravu si solemnelu este momentulu, in care
Romania pasiesce inaintea areopagulu european,
cerendu se i se faca dreptate. Cu anim'a palpi-
tanta astépta fiecare romanu veridictulu marelui
tribunalu internationalu din Berlinu, dér' nu mai
puçinu nerabdatori ca romanii sunt si toti ómenii
de bine din sinulu natiuniloru civilisate europene,
cari vedu in caus'a romana o cauza celebra a li-
bertatii, a dreptulu gintiloru. Totu insulu, care
mai are sensu pentru dreptate si morala, aceste
seumpe tesauze ale civilisatiunei omenesci, sinte,
ca modulu, in care se va resolvi cestiunea Basa-
rabiei va decide si asupra intrebarei, ca óre mai
esista in adeveru o Europa seu nu?

Déca adunarea dela Berlinu representa vointi'a
Europei, atunci si decisiunile sale nu potu fi con-
trarie interessulu veditu alu acesteia, déca mai
esista o Europa in sensulu adeveratu alu cuventu-
lu, nu este de crediutu, ca ea se consacreze o
rapire atatu de nelegiuita a unei provincie dela unu
statu, care are titluri de ajunsu, spre a pretinde,
ca se fia recompensatu ca unu invingétoriu, nu
inse pedepsitu cu ruperea unei bucati din corpulu
seu, ca unu poporu invinsu, care a trecut prin
jugulu caudinu. Se revólta totu sangele in noi,
de cateori ne gandimu numai la o asemenea pos-
sibilitate.

Nu mai este departe momentulu, care ne va
scóte din ori-ce dubietate ce-o amu mai avé in
privinti'a acést'a. Din nenorocire scirile ce ne vinu
dela Berlinu nu ne lasa se speramu intr'o isbanda
deplina a dreptei cause romane, ba déca amu
crede faimei celei mai noue, nedreptatea, strigátoria
la ceriu a rapirei Basarabiei ar' fi fostu deja
sanctiunata in siedinti'a de eri a Congressului.
Adeveratu, ca se adauge, ca partea nordica a Basa-
rabiei romane (districtulu Ismailu) si tienutulu de
a lungulu Dunarii pana la gur'a Chiiiei va re-
mané in posesiunea Romaniei, si ca acést'a va
mai capeta ca desdaunare Dobrogia si inca unu
petecu de pamentu, dér' tóte aceste nu ne potu
consolá asupra colossalei perderi, ce ar' suferi Ro-
mania, fia si numai prin instrainarea unei parti
a Basarabiei.

Nu potemu dá crediementu acestei sciri
funeste din urma, pana nu se va adeveri pe de-
plinu — de ceea ce ceriulu se ferésca pe poporulu
romanu, — trebuie se constatamu inse cu profunda
dorere ca scirile premergátorie inca sunt catu se
póte de triste. Astfeliu se anuntia ca plenipo-
tentiarii mariloru poteri ar' fi angagiatu pe repre-
sentantii romani se se invoiésca de a dreptulu cu
Russia pe bas'a de mari compensari pe malulu
dreptu alu Dunarii, delegatii romani inse au re-
fusatu dicéandu ca prin acést'a s'ar' schimbá numai
natur'a cestiunei dunarene, care póte fi regulata si
fara o intielegere directa cu Russia. Va se dica
reprezentantii romani au refusat ori-ce transac-
tiune, ei tienu cu firmitate la cererile sanctiunate
de catra representatiunea nationala si specificate
cu-o rara claritate si precisiune in memorandumu,
ce l'au supusu Congressului. Impregiurarea ca de-
legatii Romaniei sunt decisi a nu se abate nicide-
cumu dela dreptele cereri formulate in acestu
memorandu — pe care 'lu publicamu mai la
vale — ne face se speramu, ca pana in momen-
tulu de façia cuventulu din urma inca nu s'a respi-
catu in cestiunea Basarabiei. Nu ne vine a crede

ca Congressulu se fi potutu trece intr'o singura
siedintia peste gravele postulate ale Romaniei.

Peste puçinu vomu cunósce rezultatulu finalu
alu otaririloru Congressului. Romania 'lu astépta
cu anim'a tremurenda a unei mame, carei'a voiescu
se-i rapésca o scumpa ficia, dér' cu consciinti'a
unui sufletu eroicu, care si-a implinitu datori'a si
voiesce se si-o implinésca pana la finitu. Pericu-
lulu, ce amenintia tier'a, e mare, amu disu si o
repetamu. Candu va fi scapata Romania de inva-
siunea russa, candu voru parasi ostirile Tiarului
tier'a? Eta totu atatea cestiuni de suprema gravi-
tate pentru viitoriulu Romaniei, cari prin rapirea
Basarabiei potu se capete o solutiune din cele mai
funeste. Independenti'a Romaniei in casulu acést'a
ar' fi numai o umbra, in adeveru nu ar' mai
esista. Nu e de crediutu, ca Europa se aprobeze
o asemenea stare de lucruri la Dunare, nimicindu
creatiunea s'a dela 1856. Déca totusiu congres-
sulu ar' decide in defavorulu Romaniei, acést'a ar'
fi unu semn ca adunarea din Berlinu in adeveru
nu a reprezentatu vointi'a Europei, ci numai laco-
mi'a unor state mari, cari spre detrimentulu
moralei publice europene, s'au invoitu intre sine
a se inavuti prin nedreptatirea celor mai mici
si mai slabi!

Discursulu tronului

rostitu de catra Majestatea S'a regele Ungariei la
inchiderea sesiunei din 1875—1878 a dietei un-
guresci suna asia:

„Onorati Domni! Magnati si Deputati! iubiti
credintiosi! Plini de sperantia si incredere V'amu
fostu salutatu la 31 Augustu 1875, candu amu
deschisu acést'a camera. Cu acést'a ocaziune V'amu
atrasu atentiunea asupra importanteloru afaceri ce
erau a se terminá. Amu accentuatu intre altele,
ca restabilirea ecuilibrulu in finacie si inlatu-
rarea defectelor ce se aréta in toti ramii ad-
ministratiunei si justitiei, va recere o neintrerupta
activitate legata in ore care privire chiaru cu sa-
crificii. Situatiunea generala politica inse a in-
greunatu fórté terminarea lucrariloru necesarie
pentru regularea finacieru si redicarea creditulu
tierii; totodata au recerutu transactiunile asupra
unoru cestiuni insemnate intre ambele state ale
monarchiei Nóstre desbateri mai indelungate si au
ocupatu multu timpulu dvóstre.

Sub asemeni impregiurari n'a fostu posibilu
a terminá totu, ce era de doritu. Cu tóte aceste
s'au facutu multe, atatu cu privire la regularea
finacieru tieriei, catu si cu privire la adminis-
tratiune si justitia. Vomu amintí numai, ca apli-
caciunea stricta a principulu de economia si iu-
birea de jertfa, ce s'a manifestatu in conclusele
dvóstre, face posibilu si sub aceste impregiurari
imbunatatirea bilantiulu finacieru si redicarea
creditulu statulu. S'au creatu legi spre inla-
turarea multoru defecte in administrarea finacie-
loru si pe terenulu administratiunei. O lipsa, ce-o
simtiea de multu natiunea in justitia, s'a acoperitu
prin crearea unui codice criminalu. Stipulatiunile
inchiaiate in anulu 1876 intre ambele state ale
monarchiei pe 10 ani au fostu reinnoite.

Acést'a va avé unu efectu binefacétoriu asupra
interesselor ambelor state ale monarchiei Nóstre,
asupra bunastarei tuturoru popóreloru sale si
pentru concessiunile facute de ambele parti, am-
bele voru aflá desdaunare cu prisosintia in acea
potere ce-o va dá fiacarei parti acést'a noua
documentare a comuniunei de interesse si de
idei. Acést'a Ne garantéza totodata, ca dietele vii-
tórie voru avé timpulu necesariu, spre a inde-
plini ce nu s'a facutu inca, si a realisá totu, ce
va pretinde interessulu iubítulu Nostru regatu
Ungaria.

Starea presenta a afaceriloru esteriore Ne
lasa se speramu, ca va succede a asigurá pe lunga

interesele monarchiei Nóstre si binefacerile pacii.
Cu bucuria recunóscemu, ca unu meritu principalu
are la acést'a spriginulu patrioticu, ce l'ati datu
guvernulu Meu. Ori-ce va aduce viitoriulu, potemu
se avemu increderea, ca interesele monarchiei
Nóstre si asia ale iubítulu Nostru regatu Ungaria
voru aflá in dvóstra, precumu si in fiecare fiu álu
tierii unu radiemu siguru.

Dupa acést'a espressione de incredere primiti
pentru zelósele dvóstre silintie multiamit'a Nóstra
caldurósa. Primiti si transmiteti comittentiloru
dvóstre sincer'a Nóstra salutare regala. Cu acést'a
declaramu diet'a presenta de inchisa.“ —

Ocuparea Bosniei si a Herzegovinei.

Va se dica, nu ne-amu insielatu, candu amu
sustienutu, ca cabinetulu austro-ungaru póte se fia
nedecisu in multe, dér' are o dorintia fierbinte, o
singura nestramutata tienta si acést'a este: ocuparea
Bosniei si a Herzegovinei. De doui ani si mai
bine, dela conferinti'a din Reichstadt incóce, s'a
discutatu necontentitu in pressa planulu ocuparii
acestoru provincie si s'au facutu in secretu tóte
pregatirile pentru realisarea lui. Cetitoriloru nostri
nu li sunt necunoscuté fasele, prin cari a tre-
cutu ide'a ocuparii provinciiloru mentionate.
Le vomu reaminti numai ceea ce amu mai spusu
cu alta ocaziune, ca acést'a idea 'si are leaga-
nulu seu, sorgintea s'a in Berlinu si ca de aci
a fostu mai antaiu respandita in lume. Este o
idea, séu mai bine disu unu planu de predilectiune
alu „prea intieptulu“ cancelariu germanu. Bis-
marck a dis'o la diferite ocaziuni, ca chiamarea
Austriei ar' fi a-si straplantá punctulu seu de gra-
vitatiune dela occidentu spre orientu si a cuprinde
catu mai multu terenu in sud-ostulu monarchiei.
Cancelariulu germanu isi are causele sale, pentru
cari doresce acést'a si ele nu sunt greu de gacitu.
déca ne gandimu la tierile germane ale Austriei!

Ori-care ar' fi fostu inse motivulu lui Bis-
marck este faptu, ca planulu cabinetulu austriacu
relativu la ocuparea Bosniei a fostu sustienutu in
totu timpulu de catra guvernulu germanu, ear' mai
in urma a pledatu cu caldura pentru elu princi-
pele Bismarck la més'a cea verde a Congressului.
Scirile cele mai noue sosite dela Berlinu constata
adeca, ca la propunerea Angliei si la staruinti'a
Germaniei, congressulu in siedinti'a s'a de
Vineri a impoternicitu pe Austro-Ungaria a pacificá Bosnia si Herze-
govina, cu alte cuvinte, a luá in mana admi-
nistratiunea politica si militara a acestoru tieri,
pe timpu nedeterminatu, spre a restabili acolo
pacea si ordinea. Tóte poterile, se dice, au consimtitu la
acést'a, numai reprezentantii Turciei s'au opusu, dér'
numai incatu privesce durat'a ocupatiunei. Alte tele-
grame spunu, ca Turci'a ar' fi cu totul in contra
ocupatiunei, din care cauza nici nu si-a datu
votulu, congressulu inse se-i fi rezervatu liber-
tatea de a si-lu dá si mai pe urma. (Ce marini-
mositate!) Destulu, ca ne mai reflectandu la ati-
tudiunea Turciei, presiedintele Bismarck a anuntiatu
in fine, ca congressulu a datu Austro-Ungariei
mandatulu de a luá in mana organisarea adminis-
trativa a Bosniei si a Herzegovinei.

Decisiunea acést'a a Congressului este de cea
mai mare gravitate pentru monarchi'a austro-
ungara si va avé o influentia puternica asupra
politice sale esteriore nu mai puçinu, ca asupra
celei interiore. Acuma incepe a se desvelu politic'a
contelui Andrásy, ea se aréta in tóta golatatea ei
ca o politica, ce tinde, in intielegere cu Russia
si Germani'a la — impariélu Turciei. Acést'a o
constata acuma si „Journal des Débats“, care de
multe-ori a fostu luat in apereare atitudinea ca-
binetulu austriacu. Toti acei'a, cari credeau susu
si tare, ca contele Andrásy prepara numai res-
belulu cu Russia, se potu adi convinge despre

adeveratului scopu alu creditului de 60 milioane si alu mobilisarei partiale.

Nu se pôte negá, ca Andrásy a sciutu se se lupte cu dibacia cu opozitiunea ce se redicase in Ungari'a si chiaru si in Austri'a in contra planului de ocupare séu mai bine disu anecsiune a Bosniei si Herzegovinei. Si óre 'i pôte imputá astadi aceea opozitiune, ca nu s'ar' fi tienutu de promisiunile facute? Nicidecum. Andrásy a evitatu intotdeauna a se declará pe fácia, totu ce a asigurat a fostu, ca nu va procede decatu numai in intelegere cu Europ'a si spre aperarea intereselor monarchiei.

Ei bine pôte se-i impute acuma cineva si, ca ar' lucrá de capulu seu fara scirea Europei séu ca n'ar' lucrá in interessulu monarchiei? Oficiosii din Vien'a si Budapést'a se grabescu a asigura, ca nu e vorb'a de-o anecsiune, ci numai de-o ocupatiune temporaria a Bosniei si Herzegovinei. Intielegeti ómeni buni: ocupatiune temporaria pe timpu nedeterminatu!

Intru aceea oficiosii bismarckiani sunt mai sinceri in cestiuni, cari nu-i atingu pe ei, ci bunaóra pe Austro-Ungari'a. Astfeliu dice „Nordd. allg. Ztg.“ din Berlinu: . . . „Se nu créda cumva guvernulu turcescu, ca austriacii voru organisá Bosni'a si Herzegovin'a, ca voru construi acolo pôte siosele si drumuri de feru spre a parasi apoi éراسi acele tieri. Acést'a le ar' veni prea bine turciloru, dér' cei din Vien'a anevoie voru voi se organizeze Bosni'a si Herzegovin'a pentru serbi.“ „National-Ztg.“ dice: „Cele 80,000 trupe austriace voru schimbá dela fundamentu relatiunile Austro-Ungariei cu Pórt'a. Austro-Ungari'a declara, ca-si pretinde partea s'a in Orientu. Cestiunea orientala intra prin acést'a intr'o noua fasa.“

Noi vomu adauge, ca si politic'a interióra a monarchiei va intrá intr'o noua fasa in momentul, candu divisiunea generalului Szapáry va trece fruntari'a de sudu. Visulu croatului Ljudevit Gay este aprópe de realizarea s'a. Petr'a din verfu s'a pusu in miscare. Cine ar' cuteza a predice, ce urmari pôte avé acestu pasu gravu pentru viitoriulu monarchiei nóstre? --

Memoriulu, presentatu Congressului din Berlinu de plenipotentiaril I. S. Principelui Romaniei.

Dela tractatulu din Parisu, Romani'a, sustienuta de marile poteri, s'a ocupatu cu pacinic'a desvoltare a institutiuniloru si a midiulóceloru sale, fora alta ambitiune de catu de a respunde binevoitórei asteptari a Europei.

In timpul partialelor complicari, care se sfersira prin resbelulu dintre Russi'a si Turci'a, Romani'a, credintiósá datorieloru sale, remase pe deplinu straina de turburarile ce bantuiau tiermulu dreptu alu Dunarii. Doritória de a mantiené si de a face se i se respecte neutralitatea, ea se incercá, inainte si pe timpul conferintiei din Constantinopolu, se-si puna aceea neutralitate sub scutul marilor poteri. In scopulu acést'a s'adresa chiaru sublimei Porti, dér' neroditórie 'i remasera tóte silintiele.

Candu Russi'a, in ajunu de a declará resbelulu, cerú pentru armatele sale trecere pe teritoriulu romanu, situatiunea Romaniei deveni gingasia si anevoiósá. Spre a-si adaposti pamentulu si esistenti'a de vijeliele ce se gramadiau in giuru'i, inchiaia cu Russi'a conventiunea din 4/16 Aprile 1877.

In schimbulu insemnateloru folóse, ce aceea conventiune asigurá armateloru puterniculu seu vecinu, guvernulu princiaru nu cerú, de catu o singura compensare: garantarea integritatii teritoriale a tieriei, care 'i érá incredintiata. Acést'a integritate fú stipulata prin art. II alu conventiunei, care se rostese curatu:

„Pentru cá nici unu inconvenientu séu periculu se nu „resulte pentru Romani'a din faptul trecerii trupeloru russe „pe teritoriulu seu, guvernulu Majestatii Sale imperatului „tuturoru Russieloru se obliga a mantiené si a face a se „respectá drepturile politice ale statului romanu, astfeliu „cumu resulta din legile interióre si tractatele esistente, „precumu si a mantiené si aperá integritatea actuala a Romaniei.“

Inserarea cuvinteloru de „integritate actuala“ fusese presentata de ministrii romani cá o conditiune sine qua non a subsemnarii conventiunei. Multamita adoptarii acestei clause de catra plenipotentiarulu rusu, Romani'a se crediú sigura, ca 'si va pastrá limitele esistente. Se margini dér' a-si apará fruntari'a insiruindu-'si trupele pe tiermii Dunarei si proclamandu-'si in-

dependinti'a in momentul, candu tunurile turcesci bombardau porturile romane, remase in rolu'i defensivu.

Dér' operatiunile militare schimbandu-se mai pe susu de asteptarile universale, Romani'a se vedíu din nou espusa a deveni teatrulu ostilitatiloru. Atunci, cá se 'nlatore acestu periculu, si dupa repetitele si staruitórele chiamari ale comandantului capu alu armatelor russe, armat'a romana trecu Dunarea.

Cooperarea ei nu puçinu contribuí pentru succesulu finalu alu campaniei, care se sfersí prin inchiaierea unui armistitiu urmatu de negociari de pace.

Acele negociari fura urmate fora nici o participare a Romaniei, si totusi ecitatea ar' fi cerutu cá aliantia de pe campii de batalia se se fi mantienutu si pe terenulu diplomaticu.

In lun'a lui Ianuariu generalulu comite Ignatieff, trecendu prin Bucuresci spre a se duce la San-Stefano, transmise cabinetulu princiaru o epistola a I. S. principelui Gorciakoff, in care cestiunea unui schimbu teritorialu érá oficialu tractata pentru antaiasi data, dér' in care cuventulu de Basarabi'a nu érá pronuntiatu inca. Imputernicitulu rusu avea misiunea de a fi, prin viu graiu, si mai explicitu. Aretá dér' intr'unu modu formalu, intentiunea guvernului imperialu de a dobendi dela Romani'a instrainarea Basarabiei.

Interesulu si securanti'a statului impuneau guvernulu principelui Carolu datorita de a nu primi propunerea ce i se aducea la cunoscintia. Tier'a, care mai nainte se chiamá „Principatele Dunarene“, nu putea se cedeze partea cea mai insemnata a riului, carui'a 'i datoriea vechi'a 'i numire, desvoltarea comerciala si binefacerile situatiunii sale geografice.

Romani'a pune cu atatu mai multu pretiu pe pastrarea unei provincii, care e unulu si acelasi corpu cu tier'a si o pune in contactu cu marea, cu catu mai multu a pretiuitu, dupa perderea intregi Basarabiei, cucerita pentru prim'a óra la 1812, folósele restituirii partiale facute in 1856.

Dér' nu numai necesitatiile particulare si simtiementulu nationalu au comendatu Romaniei acést'a linea de purtare. Liber'a navigatiune a Dunarii, strinsu legata cu starea de posesiune actuala, constituie unu interessu, carui'a marele poteri 'i-au recunoscutu, in Conferinti'a dela Paris, unu caracteru europeanu.

Actulu preliminaru dela San-Stefano nu tienú séma de aceste diverse consideratiuni, si Romani'a, la esirea dintr'unu resbelu, la care luase parte intr'unu modu activu si utilu, se gasi in faci'a unui tractatu, care fusese incheiatu fara ea, si care nu se ocupá de ea de catu pentru a o lovi in interesele'i vitale si in drepturile'i esentiale.

Prin acestu tractatu, Russi'a, in intelegere directa si izolata cu Turci'a, isi pastrá facultatea, cá Dobroge'a, care ei era cedata s'o, schimbe cu Basarabi'a romana, schimbu, care fusese respinsu intr'unu modu formalu de catra guvernulu romanu; in acelasi timp, isi pastrá unu dreptu de trecere prin restulu tierii romanesci, pentru comunicarea armatelor sale cu Bnlgari'a.

Astfeliu Romani'a, in urm'a unei fericite campanii militare, ar' perde o parte insemnata din teritoriulu seu si ar' fi lipsita de singurulu litoralulu maritimu ce posede. Afara de acestea, de parte de a reintrá in repausulu, de care ar' avé nevoia pentru a-si repará fortiele, ar' mai fi inca multu timpu turburata prin trecerea de trupe straine, ale caroru opriri (étapes) s'ar' poté schimbá intr'o adeverata ocupare.

Ce e dreptu, independinti'a 'i este inscrisa in tractatu: inse lipsita de fruntariile sale dela Dunarea de josu si dela mare si supusa unui dreptu de servitute, Principatulu n'ar' fi in faptu nici liberu, nici independente. Situatiunea s'a, de parte de a se imbunatáti, ar' deveni mai precaria de catu in trecutu, de órece ultimulu efectulu alu pacii izolate dintre Russi'a si Turci'a ar' fi de a scóte pe Romani'a de sub garantria colectiva a poteriloru, scutul ei celu statornicu.

Astadi, candu tractatulu dela San-Stefano e obiectulu deliberariloru Europei, Romani'a isi ea libertatea, prin organulu subsemnatiloru, de a supune plenipotentiariloru marilor poteri punctele urmatórie, a caroru adoptare, respunsiendu in acelasi timpu trebuinteloru si dorintieloru tierii, n'ar' fi de catu consacrarea drepturiloru sale si garantarea intereselor europene, astfeliu precumu aceste drepturi si aceste interese au fostu recunoscute de catra tractatulu din Paris.

1. Nici o parte din teritoriulu actualu se nu fia deslipita de Romani'a;
2. Teritoriulu romanu se nu fia supusu la nici unu dreptu de trecere in folosulu armatelor russe;
3. Principatulu, in virtutea titluriloru sale seculare, se intre in stapanirea insuleloru si a gureloru Dunarii, impreuna cu insul'a Sierpiloru;
4. Se primésca o despagubire, in form'a ce se crede cea mai usióra si in proportiune cu poterile militare ce a pusu in lupta;
5. Independinti'a se primésca o consacrare definitiva si teritoriulu seu se fia neutralisatu.

Aceste cereri nu esu din domeniulu dreptului si alu ecitatii. Congressulu, dandu-le satisfacere, ar' dá Romaniei recunoscétórie positiunea unu statu in stare de a urmá lucrarea s'a de ordine, de civilizatiune si de progressu. Interessulu particulariu alu natiunei romane e in deplina armonia cu interessulu generalu alu Europei. Situatiunea geografica a Romaniei face, cá caus'a ei se fia si caus'a repausului si a pacii Orientului.

Si tocmai pentru ca e patrinsa de acést'a convingere, tocmai pentru ca simte, ca luandu-'se tiermulu celu mái insemnatu alu Dunarii si departiend'o de mare, s'ar' compromite unu viitoriu, in care e numai ea singura interesata, se silésc a pastrá integritatea actuala a teritoriului seu si indrasnesce a sperá, ca tractatulu dela Berlinu, care are se fia substituitu tractatulu dela Paris, va precisá in favórea s'a garanti'a dreptului publicu, alu carui principiu ei era asicnratu prin actulu europeanu dela 1856.

Plenipotentiaril Romaniei:

I. C. Bratianu,
Presiedinte alu consiliului de ministrii.
M. Cogalniceanu,
Ministru alu afaceriloru straine.

Vien'a, in 29 Iuniu 1878.

Domnule redactoru! Sum prea fericitu a-Ti poté comunicá respunsulu domnului Alecsandri la adress'a de felicitare, ce i-amu tramisu. Elu este adressatu romaniloru de aici prin dlu presiedinte alu societatii „Romani'a juna“ si suna in modulu urmatoriu:

„Domnule presiedinte! Cea mai scumpa satisfacere pentru mine este de a vedé aventulu vulturescu si mandri'a de ginte a romaniloru de astadi, si de a poté dice, ca am contribuitu si eu la desvoltarea acestoru maretie, acestoru reinvietórie simtiri, cari inaltia fruntea neamuriloru binecuventate de Dumnedieu.

„Frumosulu Albumu, ce mi-au tramisu din Vien'a iubirii mei compatrioti, aflatori in acestu orasiu, are pentru mine nu numai meritulu pretiosu alu unui omagiu, dér' mai cu séma acela, de a-mi aretá comorile de viétia, de sperare, de consciintia si de romanismu, ce se gasescu in sinulu generatiei nóue.

„Am fostu dér' fórte petruncu de poeticele accente si de magulitóriele felicitari, ce mi-au adressatu toti acei neaoisi fii ai Latinitatii romane, subsemnati in Albumulu lor; si vinu a ve rogá, dle presiedinté, se binevoiti a le spune din parte-mi, catu me simtu de fericitu, de a simti in animele lor palpitarile animei mele si catu le sum recunoscatoriu pentru urarile lor amicale.

„Este o nemarginita mangaiere pentru sufletulu meu, de a me convinge, ca pe intinsulu Romaniei cresce acuma o energica sementia de vlastári, menite a deveni stejari puternici, puternici infruntatori de furtuni!

„Primiti, dle presiedinte, asigurarea destinsei mele considerari.

V. Alecsandri.“

Sperandu, ca vei dá locu acestui respunsu in colónele pretiuitulu diariu, ce redigi, Te rogu primésce s. c. l.
B. Mihailu Lazaru, tehnicu.

Brasiovu, in 29 Iuniu 1878.

Domnule Redactoru! In numerulu de Joi alu „Gazetei“ ai mentionatu ceva despre restautiunea Magistratului urbei Brasiovu. Cumcá sasii nu au alesu sufletu de romanu in Magistratu, aceea este adeveratu. Merita inse, cá publiculu se scia mai multe despre tóta afacerea acést'a.

Sciutu este, ca orasiulu Brasiovu este impartitu in 5 cercuri electorali. In unulu din acele alegatorii romani sunt in majoritate, — in unulu romanii, ungerii si sasii cam in asemenea numeru, érá in trei cercuri electorali sunt alegatorii sasii mai multi la numeru. — Sasii au decisu din vreme, ca in cele trei cercuri electorali, unde dis-

punu ei preste majoritatea alegatorilor, se nu aléga, — si nici nu au alesu, in reprezentanti'a comunale nici unu romanu séu unguru, ci numai sasi. Ba cá se fiu dreptu, au alesu si unu grecu; este inse cunoscutu, ca grecii brasioveni tienu totdeauna cu sasi, dupa cumu veti vedé din cele urmate. Astfelu si-au ascuratu sasi majoritatea in reprezentanti'a comunala pre deplinu.

La alegerile in reprezentanti'a comunale romanii au dobenditu 29 membrii, din 100, éra ungurii nici unulu. Intre 100 virilisti sunt 14 romani, déra fiindu-ca unulu érá si alesu, a primitu alegerea si asia dintre romani au remasu virilistii 13 la numeru.

Astfelu intre 200 membrii ai reprezentatiei comunale in Brasiovu, popu'atiunea romana, care face maiortatea relativa a locuitorilor acestei cetati, amesuratu favorului ce l'a facutu art. L. XXIII la a) 2 cetatiloru, mai bine dicundu sasi-loru in fundulu regiu, este reprezentata prin 42 membri intre 200. Ungurii au 8 virilisti. Romanii, inaintea alegerei Magistratului s'au reunitu intr'unu partitu si alegundu unu comitetu de actiune, acest'a s'a pusu in atingere cu capii partiteloru sasesci, spre ai indemná, cá in Magistratu se primésca si romani, in specialu unu senatoru.

Sasii la inceputu se grupara in trei partite, una a versailistiloru numita dela ospatari'a ce pórtá numele „Versailles“, alta a celoru dela „Raportu“ numita dupa ospetari'a de acelu nume si a trei'a partita botezata a „malcontentiloru.“

Capii celoru doue partide d'antaiu au dechiaratu din capulu locului, ca ei numai sasi alegu in Magistratu, si intrunindu-se intr'o conferintia comuna si-au facutu una celeialalte concessiuni, cu privire la divergintiele ce existau intre ele numai cu privire la unele persóne; au aflatu modulu, cumu se-si asiedie fiacre fii si generii in Magistratu si astfelu au devenitu unu partitu.

Fractiunea malcontentiloru, cumu ascurau ei, 40 la numeru, a alergatu la romani, si i-au provocatu, cá se faca aliantia cu densii, pentru cá se restórne laolalta patricismulu si nepotismulu sasescu si se compuna unu Magistratu din persóne de capacitate, patrungi de binele comunu si scutiti de interesele private. Romanii au primitu; ungurii si nemtii s'au alaturatu. S'a compusu in cointielegere list'a amplotatiloru pentru Magistratu. Romanii au facutu tóte concessiunile, cate le pretinse:a sasi si in list'a celoru alegendi au pusu unu singuru senatoru romanu, — omu de stima si cu calitati superióre candidatiloru sasi; alta nimicu! Vine diu'a alegerei. Partitele intrunite votéza laolalta pana la postulu de senatoru, carele érá destinatu pentru romanu. Se face votarea si pentru acestu postu si ce se vedi, candidatulu romanu a obtienutu numai voturile romaniloru, unguriloru, a nemtiloru si aloru doui sasi, cari inse nu se tieneau de partitulu sasescu aliatu cu celu romanescu. Sasii coalisati cu romanii si grecii, cari inca promiteau a votá pentru candidatulu romanu, votara in contra nóstra. Romanii inse cu tóte acestea, conformu parolei date, au votatu pana in finitu dupa list'a compusa cu sasi coalisati.

Cumu s'au abatutu sasi preste nópte dela pactulu facutu cu noi, nu scimu, din totulu inse invetiaramu adeverulu, pe care-lu puse-si si d-t'a dle redactoru la finea notitiei din „Gazeta“: ca noi romanii se fimu mai tenaci si mai energiosi in aperarea intereselorú nóstre, decatu amu fostu pana acuma. — Au disu cei vechi, ca „graeca fides nullu fides“; noi mai potemu adauge si: „saxonica fides nulla fides, et si est fides non est fida!“

Unulu din cei pacaliti.

Avisu!

Adunarea generala a „Despartimentului XI alu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului rom.“ se vá tiené la 16 Iuliu a. c. st. n. in comun'a Basesti, la care a participá se invita cu totu respectulu dd. membrii, onorat'a inteligintia romana si toti amicii culturai nóstre nationale.

Simleulu-Silvaniei la 28 Iuniu 1878.

Alimpu Barboloviciu,

vicariu for. eppescu. alu Silvaniei
si directorulu desp. XI.

Societatea studiului limbelor romane.

(Reportulu presentatu de d. Roque-Ferrier.)

(Urmare si fine.)

Peste puçinu voru fi doue mii ani, de candu Virgiliu scriá acestu maretu hexamtru latinu:

Tu regere imperio populos, Romanane, memento. (Romane, aduti aminte, ca'ti apartiene se domnesci popórele prin comanda.)

Si contimporanii lui Virgiliu si posteritatea nu poteau se véda in acestu versu de catu o incuragiare pentru cucerirea violenta; noi in Cantulu Latinului, ce vomu avé se incununamu, nu vedemu nimicu, care se ne impiedice a intinde o mana de pace tutuloru acelor'a, cari vinu anulu acest'a se se asiedie fratiesce la més'a Franciei. Gint'a Latina este prea mare pentru a fi gelósa de vreun'a din surorile ei. Ce ar' potea se invidieze ea; ea care posede cele mai intinse si mai bogate campii ale lumii, acele campii ale Canadei, Paraguay si Brasilei, ce vor' nutri póte inaintea sfrisitului acestui veacu milióne si milióne de ómeni si voru constitui natiuni totu asia de infloritórie si puternici, cá cele mai puternice de acuma. Ce ar' potea se dorésca ea cá gloria si cá multumire intelectuala, ea, a carui'a unulu din fii petrundea secretulu miscariloru Ceriului, pe candu unu altulu gasea o lume ascunsa sub unde; ea, a carei eterna epopea luá nascere la Carthagin'a si resuná in Lybi'a, pe care Asi'a o asculta ingenunchiata la piciorulu altareloru, Americ'a in paduruile sale intinse, ce resuna mai tardiu la Lepante si trei veacuri in urma in Egypt, candu armatele francese facura se lucésca in ochii sei unu semnu de gloria si de libertate.

Them'a premiului, fundatu in 1875 de d. Quintanu y Combis, indica, ca Cantulu Latinului trebuia se fia consideratu, cá unu cantu de ginta, potendu prin mijloculu traducerei pe acelasi rithmu, se devina comunu tutuloru popóreloru ce vorbescu o idioma esita din limb'a latina. Cincidieci si siése de poeti, din punctele cele mai diferite ale domeniului neo-latinu si in principalele idiome ale acestui domeniu, au respunsu la apelulu societatiei limbelor romane. Juriulu, insarcinatu a examiná operile loru, era compusu din dd. de Quintana, presiedinte, Mistral de Tourtoulon, Obdenaru, Ascoli si Alfons Roques-Ferrier, secretariu. In unanimitatea membriloru sei, juriulu hotari, ca nu potea se hesite de catu intre doue bucati, un'a adresata din Mircesci, (Romani'a) la 29 Decembre 1877. alta din Barcelon'a, la 9 iuliu acelasu anu.

Este óre acést'a o alusiune indepartata la Franci'a si la ace'a, care fú marea s'a liberatóre in véculu alu XV-lea, nimicu nu o póte spune; cu tóte acestea, gintea latina este represintata in cantulu dela Mircesci, cá o vingina cu carmeni dulci, inaintea carci'a streinulu se inclina. Dér' ea nu este numai o vergina, ea este si o regina, care domnesce celelalte ginte ale universului; pe frunte o stea divina, ce lucece prin timpii seculari. Asiediata pe tiermulu mării, se oglindesce in splendidulu sóre ce o incongura. Este aprópe Beatricea unui Dante romanu, acésta tenera féta, care are pentru dens'a tóte comorile pamentului, care le imparte de o potriua si voiosu cu surorile sale, dér' care, intocmai cá si Jeana d'Arc, devine teribila candu o provóca cineva si candu 'si apera dreptulu seu. Poetulu, care a coloratu acésta marétia inspiratiune cu stralucirile versuriloru ale Vita nuova, a incercatu fara indoiéla, inainte de a intrá in calmulu unei poesii atatu de inalte, dificultatile vietiei, a cunoscutu pericolele si tristetiile sale. Elu descrie admirabilu Cantulu seu Latinu prin acésta strofa, in care elu presupune, ca tóte gintele lumii voru compará impreuna in ceru si ca, singura, gint'a latina, va potea pretinde, ca a represintatu pe pamentu pe Ddieu, care o va judecá. „In diu'a cea de judecata, dice elu, candu faci'a in ceriu cu Domnulu santu — latin'a ginta va fi intrebata — ce ai facutu pe acestu pamentu — ea va respunde susu si tare: — O Dóme, catu in lume-amu statu, — in ochii sèi, plini de admirare, — pe tine te-amu represintatu.“

A dou'a bucata este evidentu oper'a unui poetu cu alura mandra si nervósa, cu junetia si afirmatiune ardiendu; versurile sale sunt eminatamente populare. Catu timpu ne va remané in minte, dice elu, imagin'a viia a timpului trecut; catu timpu marea Romei va impinge valurile sale pe tiermii nostri, si catu timpu ne va inegri arsitia acelu sóre ce este emblem'a traında a gintei latine, catu timpu granele voru implé hambarele Franciei, Spaniei, Portugaliei, Italiei, vomu fi latini in afara, latini in intru, mereu latini!

Rare-ori, dloru, juriulu poeticu s'a gasitu in faci'a a doue poesii de o asia superioritate in compunere. La simplitatea plina de marire a poesiei romane, la serenitatea colórei sale orientale, poteau fi opuse alur'a viia si franca, mandri'a

de afirmatiune a poesiei catalane. Era evidentu, ca juriulu se afia in faci'a a doui poeti-maestrii. Dupa o lunga esaminare, juriulu se pronuntia in favórea celei de antaiu si 'i atribui cup'a dlui de Quintana; a dou'a are dreptu recompensa ramur'a de lauru in argintu de pe tiermulu Montpellier).

Deschiderea picuriloru pecetluite ne-a facutu cunoscutu, ca poes'i'a din Mircesci era datorita marelui poetu latinu dela Dunare, Vasile Alesandri; ér' poes'i'a catalana lui Francesch Matheu y Fornells, pe care amicu, ce'i vorbesce in acestu momentu, nu crede a'lu flatá, proclamandulu unulu din mării poeti ai Cataloniei.

Atribuindu cup'a data de d. de Quintana dlui V. Alesandri, juriulu nu'si terminase inca sarcin'a; 'i remanea se semnalezce diferitele merite ale catorva poesii in adeveru remarcabile, primite din Spani'a, Franci'a, Itali'a si chiaru Americ'a meridionala.

Déca poetulu Romaniei ar' fi potutu, ca si d. Matheu y Fornells, se vina se primésca, aici chiaru, premiulu ce'i este decernatu, 'i-asi fi cerutu voi'a se me servescu de amintirea acestui rege, a carui statua equestra se dreséza in centrulu acestei preambleri; si, facédu apelu la cuventulu celebru ce elu adresá nepotului seu, atunci candu acest'a 'lu parasiea spre a se duce se domnésca asupra Spaniei, Indiei si jumetate Itali'a: „Nu mai sunt Pyrenei“, 'i-asi fi cerutu, dicu, voie se me autorizeze se repetu acestei adunari: „Nu mai sunt astadi Carpati, nici Pyrenei!“ Catu timpu va murmurá pe tiermurile nóstre plangerea eterna a mării Rome, catu timpu ventulu mistralu va suffá asupra nóstra cu mare furia si catu timpu ne va parli arsitia sórelui, vomu fi latini, latini in afara, latini in intru, mereu latini:

Mentres ressone per nostres platges
Del mar de Roma l'etern udol,
Y'l mestral infle ses amples ratjes
Y'ns petoneje la llum del sol,
Serem llatins,
Llatins a fora, llatins a dins,
Sempre llatins.

(Dupa „Press'a.“)

Cu 1-a Iuliu stilu vechiu se incepe unu nou abonamentu la „Gazeta Transilvaniei“ pentru semestrulu ala II-lea 1878.

Rogamu pe domni'ia acéia, a carorn abonamentu expira cu 30 Iuniu st. v. cá se grabésca cu renoiorea lui, déca voiescu cá se li sé tramita foi'a regulatn.

PLEVN'A.

(Urmare si fine.)

Acésta di sosescé, ca-ci inzedar' Osmanu
Astépta, cá se-i vina scapare din Divanu
Ori-cate ajutórie de glasilu lui chiamate
De cetele dusimane in cale 'su desarmate.
La Dunare romanii 'i-alunga cá pe turme
Si-a lui Osmanu rabdare o face se se curme;
Ca-ci fómatea l'ajunge si gerulu l'amortiesce, —
Deci ér' apuca spad'a se móra vitezsece,
Se pune 'n fruntea ostii pe Sioimulu seu calare
Si fulgerandu cu spad'a le dice cu glasu mare:
„De candu e semilun'a stapana pe Balcanu
N'a fostu amenintata de-unu astfelu de dusimanu;
Si totu a fostu de spad'a si braçului vostru tare
Isbitu in umilintia si-adusu la desperare.
De n'ar' fi fostu ghiaurii din Iftak si Bogdanu,
Noi póte-amu fi acuma colo la Akierman.
Dér' e mai reu de densii aici in tier'a nóstra,
Ca-ci sórtea si viéti'a li-e pusa 'n man'a vóstra.
Ajungemu noi acolo si chiaru si mai departe,
Dér' ale loru colóne voru fi de séra sparte;
Si-oru fi fora mdoiéla, ca-ci fric'a i-a 'nghietiatu,
De candu a vóstre spade de Plevn'a i-a legatu.
Aduceti-ve-aminte, ca-a nóstra 'mperatia
Adi este radimata pe-a vóstra barbatia,
Si-al fiacarui nume din voi va stralucí
Din seculi pana 'n seculi, catu lumea va trái!
Si cá 'ncercarea vóstra se fia 'ncoronata
Loviti antaiu de tóte a rússiloru armata;
Ca-ci dorobantii ceia sunt inti cá nisce lei,
De si mai mici la numeru, dér' mai vitezi cá ei,
Si póte v'ar' infrange in setea loru nebuna,
Ce-i mana adi in lupta cu vechi'a semiluna.
Dér' catu de bravi se fia, de voru vedé odata
Ca-armat'a moscovita de voi e sfarimata,
Curagiulu 'lu voru pierde vediendu trantitu colossulu
Si fora se-ne astepte ne vorn întórce dosulu. —
Si-acumu vitezii Plevnii si mandri veterani
Smunciti din téca spad'a si-o 'nfigeti in dusimani!
De voru perí acestia, nu-e nimeni se v'oprésca
De-aiace pan' la Moskwa, la Mekka chrestinésca!“
— Dicundu acestea vorbe comand'a o rostesce
Si semnulu semilunei cu spad'a-lu zugravesce.
„Allah!“ respundu moslimii cu focu de resbunare,
De tremura-atmosfer'a de falmic'a vibrare.
„Allah!“ le par' ca dice si ceriulu preste ei,
E Mahomet profetulu, ce-si vede fii sei!
Si-acamu cá unu torinte incepe totu-odata
Spre vale se se verse selbatic'a armata.
Muscalii si romanii privescu in nemiscare,

Spre care parte und'a 'si cauta-a sa carare.
— Cá omulu, candu viséza in friguri de lingóre
Cumú cade printre nouri unu monstru lungu din sóre,
Ce imple totu otarulu si hold'a i-o turtesce
Si catu de lata-e lunc'a elu totusi se 'ntetiesce,
Se terae pe fóle, curmatu de greutate
Si imple de 'ngrozire a s'a vecinatate:
Asia se pare und'a vitézului Osmanu,
Ce astadi vrea se rumpa paretele dusimanu.
Din ce in ce mai iute in vale sierpuesce,
Pan' lini'a russésca cu capulu o lovesce.
„Allah!“ racnescu acuma colónle turbate
Si fulgere de spade se vedu incrucisiate.
Muscalii din reduta o salva-asurdiatória
Descarca preste densii, dér' ei incepu se sbóre!
Cá undele din mare, lovite de Orcanu,
Ce fruntea le-o resfrange si-o bulbuca in limanu,
Si-acolo o arunca, o 'naltia si-o isbesce
De malu, catu nici acesta potopulu nu-lu opresce:
Asiá se vérsa turcii din vale spre redute
De-si paru nisce fantóme si umbre nevedute;
Ca-ci russii, for' se scia de unde-au resaritu,
Cu mii si mii de spade in frunte s'au reditu; —
Cá omulu candu zaresce naluci ingrozitória
Si-arunca totu ce are si fuge pana móre:
Asia arunca russii si arme si povara
Si grabnicu din redute alérga 'n campu afara,
Er' turcii cu intiéla de fulgeru navalescu
Si-o grindina de glóntie in laturi respandescu. —
Colón'a cea vitéza a bravului Osmanu
A ruptu acumu cu totulu paretele dusimanu.
Muscalii dau navala voindu se-i tiena calea,
Dér' turcii cu cadavre russesci acoperu valea.
Balaurulu se 'ndésa si trece printre ei, —
— O Dómne, fia-ti mila de bieti chrestinii tei!
Ca-ci déca semilun'a castiga pe Osmanu,
Russi'a 'ntréga plange si umbr'a lui Traianu!
Scapatu-le-a din cursa teribil'a armata, —
— Candu colo ce s'aude din Griviti'a turbata?
Se pare, ca e Olympulu, din car' versá odata
Betranulu Joe 'n lume furtun'a ne'nfrenata.
Din culmile iernatici prin aerulu ghietiosu
Patrunde-alú Romaniéi glasu falnicu, schinteiosu. —
— Cá órecandu Vesuvulu, candu totu ce-avea in sine
A 'mprasciatu cu gróza in sferele senine
Si négr'a-i resuflare preface 'ntr'o clipeala
A ceriului lumina in nópte infernala,
Pompeii, Herculianu prin rapedile unde
C'unu munte de cenusia pe veacuri le ascunde
Si-imbraca totu ce zace din munte pana 'n malu
In haina de teciu de lava si metalu:
Asia revérsa astadi ostirea romanésca.
Potopulu seu de glóntie in und'a paganésca.
Acésta se 'ngrozescé si candu p'aci se tréca,
In plóia de vapae din Griviti'a se 'néca! —
Vediendu acea napaste moslimii din-apoi
S'arunca 'n desperare in falnicii eroi,
Se 'ncérca se-i arunce, se-i sparga spre otaru,
Cá fratii loru din frunte se-si afle drumulu ér';
Dér' n'au sciutu sermanii, ca ochiulu de vitézu
Privesce totdeuna primejdiei 'n obrazu! —
— Ridica-ti musa glasulu si bate 'n córde tare
S'audia tóta lumea, ce-e vultur-u'n turbare,
Ce-si vede-a sa viéti de sierpi amenintata,
Candu vreau se-lu otravésca de dóne parti odata:
Cu cioculu seu pe unii cá fulgeru-i sdrosbesce,
Er' arip'a-i maréti pe altii i-ametiesce.
Romanii de pe culme se lasu cá o lavina
Si-o salva orbitória imprósca din colina;
Er' russii, caroru foculu romanu le face ventu
Dau ér' in turci navala si-i culca la pamentu.
In caosu se preface totu planulu de bataie,
Pe car' s'amestecu spade, fumu, glóntie si vapae.
Cá ceriulu, candu se 'nchide cu nouri de furtuna
Si-orcanulu, candu d'in drumuri totu prafulu-lu aduna
Si 'n nouri-lu arunca, ce 'néca azuru 'ntregu,
Er' tunetele dese in furia se 'ntrecu:
Asiá vezduhulu Plevnei se 'nchide cá mormentulu,
Er' tunurile urla de tremura pamentulu.
D'in Griviti'a la vale romanii se cobóra,
Si-a turciloru colóna cá lantiulu o 'nconjóra;
Acesti-a 'n faci'a mortiei — vre-o siette mii soldati, —
Aruncu d'in mana arm'a si toti se dau legati
Si pléca cu romanii la Plevn'a desiertata, —
— O di cu-atata sange si mórte cumperata! —
— Osmanu de foculu strasinicu din Griviti'a orbitu,
In furc'a moscovita se vede intiepenitu, —
Nu-i chipu de inaintare, nu-e pórtá de esire
Si, cauta deci in Plevn'a scapare si scutire, —
Dér' spaim'a mortiei cauta din ochiulu vitejescu,
Vediendu de-asupra Plevnei stindartulu romanescu.
— Din spate-i vérsa russii o plóie de metalu,
Ranitu de-unu glontiu in pulpa, elu cade de pe calu,
Acést'a lovitura, acést'a mica rana
O simte totu divanulu si Pórt'a otomana,
Ca-ci i-a facú se cada in pulbere-unu barbatu,
De-alu carui bratiu puternicu destinu-i fú legatu.

Cá gandulu sar vitejii, si-lu punu de nou calare,
Er' altii, plini de spaima, dau semnulu de predare.
„O, stati! le striga bravulu, asiá curundu uitati,
Cá nu mai vitejiei aveti ce ve 'nchinati?
De-acei, ce nici odata, in faci'a uu v'au statu,
Decate-ori in lupta cu voi s'au incercatu,
De-acei ce adi cu spaima in laturi s'au feritu
Candu ochii loru nemernici, cu voi s'au intalnitu
De-acei, ce si acuma se vedu inprasciati
Vreti voi cu grea ocará, se ve vedeti legati?
Sariti din umilintia! la Plevn'a se-alergamu,
Si celoru, ce se cade cumun'a se le-o damu;
Cá-ci dragii mei, Romanulu, acelu vitézu piticu,
Ce scapá pre gigantulu, nici candu nu este micu!
Aidemu se damu de scire la lume, ca Osmanu,
Se pléca semintiei si umbrei lui Traianu“
La aste vorbe suna signalulu de fanfara

Er' céta se rapéde si sbóra cá o pára.
Nu-e góna de isbanda, nu-e marsiu de biruintia,
Ci-e gon'a unor ómeni, cari fugu de umilintia! —
Muscalii dela spate remanu intiermoriti,
Vediendu-se pre campulu de glórii parasiti.

Er' firele electrice din Plevn'a spunu la lume,
Cá colo josu la Istru se 'naltia-unu falnicu nume;
Cá Plevn'a cea fatala, abisulu infernalu,
La car' tragea de mórte imperiulu colosalu,
La car' gemea Russia, adi este astupatu
Cu vechi'a defaimare ce-a colo s'a 'ngropatu
Acei, ce mai-nainte pareau a fi 'nghititi
De-a veacuriloru unda, la mórte osenditi,
Se scóla fara veste si arunca cu dispretiu
Calumnia 'n obrazulu dusimanului sumetiu.
In loculu ei se 'naltia, poterea, viteji'a
Ce scapa chrestinismulu si mantuie Russi'a.
Pierduta 'n cursulu lumei, cá stéu'a calatoria,
Ce nópte imple ceriulu cu-o mare de splendóre,
Apoi dispare éra, cá foculu unui visu,
Cu fruntea 'ntre planete, cu cód'a prin abisu,
Din firmamentu caduati in négr'a adencime
In veacuri pribegescé, uitata de-omenime:
Adi steu'a Romaniéi, pre ceriu se vede eara,
Cá-unu cometu giganticu, cu cóm'a lui de para.
Splendóreá lui de sange vestesce nimicire
Aceloru, ce s'arunca in cursu-i de marire;
Ear' prietineloru spune, prin radi'a ei maréti'a,
C'a-duce-o era noua de vecinica viéti'a,
Si cumca-si are cursulu ficsatu de Dumnedieu
Si loculu celu de frunte pe firmamentulu seu!
Vien'a la 15 Maiu.

Basilii Michailu Lazaru.

Diverse.

(Pregatiri pentru ocuparea Bosniei) Din Vien'a i se anuntia lui „Pester Lloyd“ ca generalulu br. Philippovici e numitu comandantu-capu alu trupeloru, cari voru ocupá Bosni'a si Herzegovin'a. Aceeasi fóia afla ca comptabilitatea administratiunei financiare a acelu provincii va fi supusa controlei ministeriulu de finantie comunu din Vien'a. Se scie ca de multu a fostu compusu intregu aparatulu administrativu, care va functiuná in nouele provincii si ca sunt deja numiti toti impiegatii superiori. Acum'a trupele dela fruntaria astépta numai ordinulu de plecure. Din Berlinu se anuntia ca divisiunea Szapáry va trece Marti'a viitóre fruntari'a si ca totodata se va adresá o proclamatiune catra bosniaci. —

(Hödel si Nobiling.) In 8 si 9 Iuliu a. c. va avé locu inaintea tribunalului din Berlinu processulu in contra tinichigiului Hödel din Lipsca pentru atentatulu incercatu in contra imperatului la 11 Maiu a. c. Voru fi chiamati 38 martori. — Alu douilea atentatoriu Nobiling se afla cevasi mai bine. Elu se redica din patu, are apetitu de mancare si raspunde ici coela cate unu cuventu. Intrebatu fiindu déca se simte mai bine, respunde c'unu zimbetu: „ceva“. La fiecare vorba, ce-o pronuntia zimbesce, de aci se conchide, ca e alienatu de minte. Caus'a slabirei mintei lui Nobiling se fia ran'a dela capu, care i-a causatu o scurgere partiala de creeri.

(Canteculu Gintei Latine, prezentatu in Societatea Kisfaludyana.) Cetimu in „Famili'a“: „Impartasiramu deja, ca redactorulu foiei nóstre a tradusu in limb'a ungrésca poesi'a premiata la Montpellier a dlui V. Alecsandri. Acuma adaugemu, ca traducatoriulu — voindu s'o introduca in publicitatea ungrésca intr'unu modu catu mai demnu de marele nostru postu — si-a prezentatu traducerea in siedinti'a dela 26 l. c. a Societatii Kisfaludyane, principal'a societate beletristico-estetica ungrésca. Cu ast'a ocaziune Iosifu Vulcanu a facutu — petrecutu de atentiunea generala a membriloru si a publicului — antaiu istoriculu acestei creatiuni poetice, apoi a cetitu in-sasi traducerea. Poesi'a a produsu efectu mare si autorulu a fostu aclamatu. Directorulu celei mai respandite foi beletristice ilustrate ungresce: „Vasárnap Ujság“ numai decatu a si cerutu traducerea spre a o publicá in fóia s'a, unde aceea va si aparé.“

Seiri merunte din intru. Cetimu in „Tel. Rom.“ ca Vineri, in 16 (28) Iuniu s'a celebratu in catedral'a din Sibiu unu parastasu solemnu in memori'a fericitului arhiepiscopu br. de Siagun'a, pontificandu Escl. S'a metropolitulu Mironu Romanulu. — Aceeasi fóia publica program'a esameneloru publice la institutulu Andreianu pedagogico-teologicu gr.-or. din Sibiu, care se voru tiené in dilele din 19 pana in 29 Iuniu v. 1878. — Din Beiusiu ni se scia, ca la gimnasiulu de acolo s'au finitu esamenele de maturitate in 20 Iuniu st. n. Au fostu aprobati la acestu esamenu cu totulu 20 maturisanti. — „Famili'a“ afla, ca de urmatoriulu a lui Andreiu Papp in presiedinti'a consistoriului gr.-or. romanu din Oradea ar' fi desemnatu R. D. Iosifu Belesiu, actualulu protopopu alu Totvaradiéi.

Seiri merunte din Romani'a. — Se latise faim'a in Bucuresci, ca d. Cogalniceanu se va întórce in

capitala. „L'Orient“ rectificá faim'a, dicéndu, ca d. Cogalniceanu are o missiune la Berlinu si, pana ce nu 'si-o va implini, nu póte fi vorb'a de reintórcearea s'a. Totu acésta fóia desminte si scirea adusa de „Polit. Corr.“, ca d. Bratianu ar' avé intentiunea de a reveni la Bucuresci inainte de a se fini Congressulu. — „Romanulu“ de Sambata amintesce, ca d. C. A. Rosetti, actualulu ministru de interne, renuntiasé, inca de candu fusese alesu presiedinte alu camerei, la directiunea diariului („Romanulu“), care de atunci s'a incredintiatu dlui Emil Costinescu. „Romanulu“ apartiene partitului, ce este la guvernulu, dér' nu e unu organu directu alu guvernului, din contra 'si pastreza depin'a libertate de apretiare in politic'a interna cá si in cea esterna. — Din Bolgradu (Basarabi'a romana) i se scie „Rom. Lib.“ între altele... „Russii se geréza inca de pe acuma cá guvernanti ai acéstei parti din Basarabi'a. Construescu poduri, magazii de deposite, potu dice chiaru, ca se fortifica pe marginile riverane. Tóte aceste ne facu a conchide pe noi romanii de aici, la sigur'a retrocedere a Basarabiei si pentru care bulgarii locului salta de bucuria (!).“ — D. Dem. Bratianu a sositu Joi séra in Bucuresci dela Constantinopolu. — „Monitoriulu“ publica legea, prin care se autorizésa tóte comunele urbane din Romani'a, a avé politia municipala. — O femeia din comun'a Rajistea, jud. Dolju a nascutu in 3 Iuniu trei copii gemeni, doui de secsu barbatescu si unulu de secsu femeninu. Copii sunt senatosi, mam'a loru inse e greu bolnava. — „Rom. Lib.“ comunica, ca clubulu tinerimei din Bucuresci a tramisu lordului Grey o telegrama, prin care isi manifesta recunoscinti'a pentru aperarea simpatica ce face drepturiloru Romaniéi, amenintiate de locomi'a russésca. — Aceeasi fóia afla, ca in mai multe familii din Bucuresci se da feteloru o instructiune clasica. Acumu 3 ani copilele profes. Tanasescu au depusu cu succesu ecsamenu de cursulu inferioru alu liceului; la 1876 copil'a dlui Cristofi din Craiova a obtienutu cu distinctiune diplom'a de bacalaureatu; in anulu acésta a datu la S. Sav'a dsior'a Cristodoritu cu succesu esamenu de clas'a V; fiic'a ministriului Bratianu de clas'a III; copil'a istoriculu Hasdeu si a dlui Bilcescu de clas'a.

Sciri ultime telegrafice.

Berlinu, 2 Iuliu. Siedinti'a de astadi a congressului a duratu 3 1/2 óre. Se asigura ca Romaniéi i se va lasá partea nordica a Basarabiei si cá desdaunare de resbelu va primi Dobrogia si inca o mica bucata de pamentu pe malulu dreptu alu Dunarei (!) Delegatii serbi se fia fórté multiamiti cu succesulu dobeuditu. Muntenegrulu va primi cetatea Antivari, care va fi declarata neutrala si in a carui'a portu voru avé dreptu se stationeze naile de resbelu austriace (!?)

Bucuresci, 3 Iuliu 12 óre la amieadiu. (Telegramu specialu alu „Gazetei Transilvaniei“) Ultimele telegrame sosite aci contradicu telegrameloru de eri. **Discussiunea pentru Basarabi'a contiuna in congressu.**

Specialitati

din farmaci'a „zum Mohren“ (Josef Weis) in Vien'a.
Articolele cele mai noue de toaleta!

VASELINE, unu nouu productu naturalu de cea mai escelenta calitate pentru infrumetsiarea si inusentosiarea peleí. se produce in Americ'a si este o esentia concentrica de petroléum. Acésta a fostu premiata la **espositiunea din Philadelphia** cu **prim'a medalia** si cu **diplom'a de onóre**. Conformu atestatorulu mediciloru de autoritate ca **prof. Dr. Bardeleben** in Berlinu, **prof. Kletzinsky**, chemiculu tribunalului c. r. din Vien'a, **prof. Chandler** in New-York s. a. este fórté bunu Vaselineulu pentru pele in tóte feliturile unui medulocu de leuire si toaleta, cá crema, aliá s. a. Se prepara la noi:

VASELINE GOLD-CREAM.

Acest'a cá medulocu de a conservá fineti'a peleí intrece glycerinalu si tóte unsoirile si oleiurile, facéndu pelea fórté delicata si alba.

ALIFIA DE VASELINE.

D'unu efectu unicu pentru tóte ranele, bubele, strivitorile s. c. l.

SAPUNU DE VASELINE.

Astadi celu mai bunu sapunu iu tóte privintiele. Contiene 20 procentu Vaseline curatu.

POMADA DE VASELINE.

Unu medulocu escelentu atatu pentru inaintarea crescerii perulii catu si pentru curatirea peleí din capu, deórece departeza indata matre'ti'a, bube s. a. din capu.

Preparatele de Vaseline ale farmaciéi „zum Mohren“ au capatu la espositiunea din Linz **II** pretiulu antaiu, **II** medali'a mare de argintu.

Comperatoriulu au a se adresá la Dómni'a HENRY in Brasilovu: Strad. nou'a (Spitals-Neugasse) 454. Comandele se voru esecurá prin posta fora intadiere. Totu la acésta adresa se potu capéti **tacamuri de méssa** si diferite alte obiecte de argintu curatu, precumu si de argintu de Chin'a. cu pedirile de fabrica.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 3 Iuliu st. n. 1878.

5% ⁰ Rent'a charthia (Metalliques)	63.76	Oblig. rurali ungare	77.—
5% ⁰ Rent'a-argintu (imprumutu nationalu).	66.16	„ „ Banat-Timis.	77.75
Losurile din 1860	114 10	„ „ transilvane.	—
Actiunile bancéi nation.	811.—	„ „ croato-slav.	78.75
„ instit. de creditu 232.—		Argintulu in marfuri	103.60
Londr'a, 3 luni.	118.75	Galbini imperatesci	5.62
		Napoleond'ori	9.49
		Marci 100 imp. germ.	58.60

Editoru: Iacobi Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioane Gött si fiu Henricu.